

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. De ætate D. Iosephi quando B. Virginem duxit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

aptior reddi ad conceptionem: Addo nec ad illam aptitudinem Deus attendisse debuit, ut eam Iosepho nuptui traderet.

XXI.

Tertia & ultima sententia, ac mihi & omnibus nunc omnium probatissima est quod D. Virgo anno ætatis suæ decimo quinto D. Iosepho fuerit nuptui tradita, & decimo-sexto pepererit Christum. Placet hæc sententia quod non ita accedat ad eam quæ nimis maturè eam nubit, & tamen in eâ ætate ipsius nuptias ponit, in quâ minor tunc etiam apud malignos & perversos potuit esse temerata pudicitia: quando nupsit suspicio; verèque in eâ verificari possunt verba Scripturæ & Ecclesiæ allata hic supra num. 7. Confirmaturque evidentissimè ex Patribus, S. Evodio Antiocheno, primo in eâ Sede post D. Petrum eo adhuc vivente Episcopo apud Nicephorum lib. 2. cap. 3. in Fragmento cujusdam Epistolæ cui titulus *Lumen*. Divo Damasceno lib. 4. de Fide Orthod. cap. 13. S. Germano Patriarcha Cõstantinopolitano serm. 9. de Præsentat. Andræa Cretensi serm. de Sanctâ Deip. Cedreno in Compend. Georgio Episcopo Nicomediensi apud Baronium, quos ipse sequitur in Apparatu ad Annal. Eccles. num. 49. qui docent quod Beatâ Virgo fuerit præsentata in templo post annum tertium completum, ibique undecim annos totos exegerit. Ex hoc enim sequitur quod Beata Virgo ferè quindecim annos, imò fortè rotundos & integros habuerit. Atqui ut exiit è Templo tradita fuit à Sacerdotibus ex Dei per oraculum manifestatâ voluntate Divo Iosepho: Sequitur ergo quod decimo-quinto nupsit, & decimo-sexto pepererit. Vide etiam pro his quæ docent Author libri de ortu Mariæ Virginis, inter opera Divi Hieronymi. Divus Anselmus in fine Operum ubi de Deiparæ transitu, Divus Bonaventura in Meditât. cap. 3. D. Vincentius Ferrerius serm. 2. de Nativitat. Virg. Lucidius lib. 2. cap. 2. Major in cap. 1. Lucæ, & Dionysius Carthus. lib. de Laud. Virg. art. 37.

SECTIO II.

De Ætate Divi Iosephi quando Beatam duxit Virginem.

GRandævum fecerunt plerique, XI
D. Epiphanius hæref. 78. qui etiam octogenarium eum vel eo majorem existimavit, Author libri de ortu Mariæ inter Opera Divi Hieronymi. Divus Damascenus orat. 1. de Dotmit. Deiparæ. Nicephorus lib. 2. Hist. cap. 7. & alii. Ad hoc autem ut ita opinarentur moti sunt vel quod existimarent Beatam Virginem non in matrimonium, sed in custodiam dumtaxat fuisse ei traditam, ad quam non homo aptus ad copulam, sed illam supergressus procul dubio exquirendus erat: vel quod crediderint si etiam in matrimonium ei tradita fuerit, conveniens omnino fuisse ut illa quæ futura erat Dei Mater, & ideò Virgo permanere deberet, traderetur tali cum quo ejus integritas nullum detrimentum pati, nullum discrimen subire posset, imò nec suspicionem, atque adeò seniculo jam debilitato, fracto & impotenti: huicque opinioni non parùm velificati sunt Pictores Antiqui, qui eum sub specie Seniculi istis temporibus effinxerunt. Illis subscripsere etiam ex recentioribus, Divus Vincentius Ferrerius citatus Section. præced. num. 21. seu ultimo, ubi ait *Ioseph antiquus, Maria juvenis 14. annorum*, utique completorum. Egidius Zamor. lib. de Sancto Iosepho. Immo noster Baptista Mantuanus lib. 2. Parthenic. cap. 9. in initio. His Metris.

*Frigentè & casto solitum servare pudori
Elegit de plebe virum, cui cana senectus,
Cui cana sulcantes crispabant tempora
ruga.*

Adeoquæ hæc opinio olim inoleverat, ut Joannes Ekhus serm. de Sancto Ioseph (cui consonat Cardinalis Baronius in Apparatu ad Annales Ecclesiast.) hanc quæstionem versans dicat, Hæc in re non lubet ad alterutram partem declinare ubi nullum nobis constat Scripturæ pro quacumque parte testimonium, eo maxime quod à receptâ

enopsis

„ & diu persuasâ opinione temerè dif-
cedendum non est. Facilius igitur
pateret antiquiori sententiæ authori-
tatem suam, fidemque manere. Hæc
Ekus.

XXIII. Verumtamen quia re attentius exa-
minatâ, rationes, quibus illi qui supra
adducti sunt ut ita crederent, non æqui
ponderis inveniuntur, oppositumque
omniñò suadent validissima ex Scrip-
turâ, Patribus, & ratione eruta Argu-
menta, hinc ab illâ meritiò Recentio-
res omnes discedunt, ut jam sententia
illa non tam antiqua quam antiquata
reputanda sit.

XXIV. Nam quod illorum nonnulli volue-
runt ut hanc sententiam suam adstrue-
rent, Beatam Virginem non in matri-
monium, sed in custodiam tantum
fuisse Divo Josepho traditam, falsum
esse demonstravimus suprâ hoc Tracta-
tu cap. 11. & 12. ubi fusè ostendimus
matrimonium Deiparæ & Divi Josephi
fuisse verissimum, Mariam fuisse Divi
Josephi conjugem, Joseph fuisse Virum
*Maria de qua natus est IESVS, qui vo-
catur Christus*, ac tandem illorum ma-
trimonium fuisse omnium perfectis-
simum.

XXV. Quod verò alii secundò dicunt
etiam posito quod verum fuerit matri-
monium, adhuc debuisse esse valdè se-
nem, ut Virginis integritati cautum
esset, nonne mirandum quod illi Au-
thores integritatis custodiam in co ma-
trimonio quod Deus ab æterno dispo-
suerat, ut per illud utrumque Conju-
gem ad summas mundi prærogativas
& dignitates eveheret, maluerint Divi
Josephi ætati attribuerè, quam Dei
Gratiæ, ejus virtuti, & continentia?
Quid enim an non potuit Deus Divo
Josepho conferre, ut cum uxore castè
conviveret, & potuit ætas? Sed unde
ergo ipsa Virgo Deipara tam casta? &
ut de viris loquamur: Contra hoc opi-
namentum produco Josephum Patriar-
cham hujus nostri Josephi locupletem
figuram Genes. cap. 39. & duos illos
Judices Danielis cap. 13. Nonne enim
ille Joseph Heræ suæ etiam ad libidi-
nem cum provocantis blandimenta &
vim superavit cum gratiâ etiam in ipso
juventutis flore? Hi verò licet senes &
cani nonne honestissimam Susannam

vesana illorum libidini obstantem
opprimere conati sunt: & quot millena
reterunt historiæ, exhibet experientia
quotidiana ejusmodi exempla? Castior
ergo evadet ille quem gratia Dei refri-
gerat & adjuvat etiam in viridi ætate,
quàm quem ætas longa, sine gratiâ, vi-
ribus extenuat.

Narrat Divus Basilius Magnus in XXVI.

Hexameron de quodam Sanctissimo
Presbytero cui nomen Ursinus, quod
cum senio confectus in lecto decum-
beret morti jam proximus factus, ad-
stantibus subdubitantibus an adhuc in
co vitæ halitus esset, mulierè quandam
devotam ejus ori applicuisse aurem,
quam ille illicò repulit dicens: *Mu-
lier abscede, adhuc ignis sub cinere latet,
paleam tolle.*

Audi etiam in eandem rem Sanctif- XXVII.
simum Patrem Gregorium Nazian-
zenum de seipso loquentem Carmine
de rebus suis.

*Ipse meus porrò testis queo casibus esse.
Quam nostrum genus in vitium pro-
clive feratur.*

*Nam qui jucunde prima vo in flore ju-
venta.*

*(Cum levis in molli versatur in pecto-
re sensus:)*

*Vmbrosâ solum ratione, & moribus utès,
Egregiis ducibus sublimiat cæta petebam
Certam Regali figens vestigia calle.*

*Nunc cum collecta est ratio, jamque
ipse senectæ;*

*Ad finem accessi, miser heu! velut
ebrius erro,*

*Ac servâ obliquus pugna me commo-
vet anguis, &c.*

Ex quibus patet quomodò vix ulla sit XXVIII
ætas tuta ab illo igne, qui in paradiso
voluptatis per peccatum primò accen-
sus, nec etiam sub cinere, id est corpo-
re semimortuo, Sanctissimorum viro-
rum extinctus erat; alio ergo remedio
opus quàm senio, ut firmum sit morta-
le peccus adversus libidinem, ad quam
ei innatum pondus: gratia scilicet Spi-
ritus sancti, quâ urique cataphractus
Divus Josephus Virginis Sponsus cum
ea purissimè & sine ullo vel minimo
periculo convivere potuit.

Quoad picturas verò illas antiquas, XXIX.
Respondeo cum Gersone Cancellario
Parisiensi 3. part. oper. serm. de Nativit.

K k

Virg.

gnabit
b.
sephi
sv
m

Virg. confid. 3. circa med. primo per illud Horatii.

— *Pictoribus atque Poëtis
Quodlibet audendi semper fuit æqua
potestas.*

Secundò, hoc non fuisse ubique universaliter in usu, etenim testatur ibidem præfatus Cancellarius Parisiensis perorans coram toto Concilio Constantiensi in Germaniâ celebrato se vidisse in eadem Germania frequentes picturas Divi Josephi quibus representabatur velut in ætate juvenili: idemque de Poloniâ suâ testatur Pater Justinus Miechoviensis Ord. Prædic. super Litanias Lauretanas Discursu CXI. in fine. Tertio, ita effinxisse propter mentis virtutem: sic dicit Sapiens sapientiæ cap. 4. v. 8. & 9. *Senectus venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata, cani enim sunt sensus hominis, & ætas Senectutis vita immaculata, quemadmodum e contra peccator senex ætate, quotidie in vitiis adolescens* Isa. cap. 65. vers. 20. dicitur, *Puer centum annorum & maledictus.* Ita idem Gerson & post eum Salmeron tom. 3. tract. 39. Tolerus in Lucam cap. 1. Annotat. 59. quos citat & sequitur Justinus Miechoviensis supra. Quartò, denique ideò pingebatur senex ab initio nascentis, inquit Gerson, dum Mariæ perpetua virginitas nondum ut modò radices fixerat in cordibus fidelium, ne suspicarentur aliquid de Joseph & Mariâ, vel ut inquit Canisius lib. 2. de Deip. cap. 13. dedit hoc populi simplicitati ingeniosa vetustas ad depellendam rei amatoriam, & conjugalis congressus suspicionem: hanc enim facillè vel pareret, vel augeter vegetus & virili ætate juvenis, qui cum nubili puellâ, vel cohabitans, vel deambulans in tabella spectantium oculis subiceretur. Pictoribus tamen jam cum omnes sufficienter instructi sunt de continentia ab utroque in conjugio servatâ præcipiendum ut deinceps abstineant ab hoc cum representandi modo.

XXX. Et certè si hoc admittendum foret, nonne perversi intulerint quod quando Beata Virgo respondens Angelo nuncianti ipsam esse concepturam & parituram filium altissimi dixit, *quomodo fiet istud quoniam virum non cognos-*

co? id non dixerit non affectu ad virginitatem, sed ex nausea viri adeò vetuli? fuerunt sanè plurimi qui plura minus apparentia nequiter intulerunt.

Sed ad fortiora progrediamur. Primò, displicet hæc sententia ex hoc quod faveat alteri sententiæ asserenti Divum Josephum fuisse bigamum, aliamque ante Beatam Virginem duxisse uxorem, quam refutavimus hoc tract. c. 3. sect. 1. Non est verisimile quod in populo in quo nuptiæ tanti fiebant, & maledictus censebatur sterilis quod Josephus usque ad tantam senectutem cælebs contra omnium morem mansisset, aut quod eum Deus irrisioni & fannis exponere voluisset, ei cœlibatum tam diuturnum inspirando, ut factus seniculus tandem ad nuptias quas spreverat convolaret, ex ipsius jussu; tantum ut cautum esset Virginis integritati, cui melius multò providere poterat.

Neque dicas quod qui dicunt Deum voluisse, ut ita senex esset ut esset cautam Virginis integritati explicandi sint, non quo ad rem ipsam, quis enim credat illos tam crassos fuisse, ut nescierint gratiam refrigerantem ad hoc fuisse præstantiorem quàm senectutem? ergò intelligendi sunt quoad nos & in æstimatione hominum: poterat enim si non fuisset D. Josephus senex, dubitari contra Virginis integritatem. Sed hæc evasio nulla est: nam Luca cap. 3. Jesus putabatur filius Joseph scilicet generatione, non ergo dum nupsit fuit in ea ætate D. Josephus in quâ bene cautum sit, ut Virgo integra mansisse credi poruerit.

Secundò: hæc sententia omninò pugnat cum causis desponsationis præcipuis à nobis hoc Tractat. cap. 16. asserendis desponsata est enim primò, quia ad tempus fuit necesse, ut Christus ex eo genitus putaretur prout de factò putatus est Luca cap. 3. & alibi ne scilicet Christus ut spurius haberetur, & Virgo ut adultera lapidaretur à Judæis. At si tam senex fuisset ut per ejus ætatem cautum esse Virginis integritati tam quoad rem quàm quoad æstimationem nostram, non id obtentum fuisset quin potius è contra ut constaret. Secundò, ut etiam diabolo patrus ejus celaretur

celaretur, ac sic vaser ille deciperetur, dum eum putat non de Virgine esse generatum: at si D. Iosephus fuisset tam senex, ut esset impotens, hoc dæmoni fuisset perspectum, ergo &c. Tertio, ut Beatæ Virgini & ipsi Christo in iis quæ ad corpus spectant ministraret, ad quod sustinendi erant labores peregrinationum & itinerum, eundem è Nazareth in Bethleem, atque inde, redeundum, fugiendum in Ægyptum hyeme mediâ, atque inde remeandum: laborandum manibus pro alendâ & procurandâ familiâ, &c. quæ omnia in tali ætate, in quâ per illam potuisset esse cautum Virginis integritati præstare minimè potuisset: Quin ipse potius alieno obsequio indignuisset quàm alteri præstare potuisset, sicque Virgini potius fuisset oneri, quàm solatio & auxilio.

XXXIV. Tertio, hæc Sententia injuriosa est Deo, Virgini, & Divo Iosepho. Primò Deo, quasi non potuisset conferre ut in iustâ ætate castè simul conviverent, vel illis hoc meritum invidisset. Secundò Virgini, quasi illius decor & pulchritudo talis fuisset ut illius aspectus ad frædam carnis concupiscentiam etiam Sanctissimum Virum incitasset, cum è contra doceant SS. Patres quod ex illius venerando vultu nescio quid divinum spiraret quod omnem libidinem spectantium restringeret: ita D. Bonaventura supra cap. præced. num. 13. & Doctor Angelicus D. Thomas in 3. dist. 2. quæst. 1. art. 1. ad 4. *Gratia sanctificationis, inquit, non solum repressit in Virgine motus illicitos, sed etiam in aliis efficaciam habuit, ita ut quamvis pulchra esset in corpore, à nullo tamen concupisci potuerit.* Tertio, Divo etiam Iosepho injuriosa est quia detrahit excellentiæ virtutis ejus & castitatis. *Temperantia enim quæ est in Senectute, non tam temperantia, quam libidinis & incontinentiæ quedam est imbecillitas,* inquit D. Basilius Magnus Orat. 8. de Temperantiâ & Incontinentiâ.

XXXV. Quarto, est manifestè contra Scripturam, nam Luca cap. 3. vers. 13. dicitur: *IESVS erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph,* utique generatione. Unde Divus Augustinus tomo 4. lib. 2. de Consens. E.

vangelist. cap. 1. in fine. *Manifestum est, inquit, illud quod ait, ut putabatur Filius Ioseph, propter illos dixisse qui eum ex Ioseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrabantur.* Et tomo 10. lerm. 63. de diversis cap. 20. in fine. *Aliter quidem putabatur esse Pater Domini nostri IESV. Christi, scilicet sicut cæteri Patres carne generantes, non solo spirituali affectu liberos suscipientes: nam dixit & Lucas qui putabatur esse Pater IESV, quare putabatur? Quia humana putatio & existimatio illuc ferebatur quod solè ab hominibus fieri: non ergo de semine Ioseph Dominus, quamvis hoc putaretur.* Quod si putatus est Jesus filius Ioseph, non ergo Ioseph ita senex, ut eum fecerunt supradicti. Item Isaia cap. 62. dicitur: *Habitabit juvenis cum Virgine,* idest ut interpretatur Glossa, Ioseph cum Maria. Vide hunc Textum à nobis hoc Tractatu supra cap. 4. explicatum.

Est etiam contra ordinem & decorum: quid enim magis absurdum & ridiculum quàm Virginem Juvenculam quindecim annorum jugare seniculo? quid absurdius quàm Deum, qui omnia ordinatissimè facit, matrimoniùm tam ridiculum, tam absonum ordinasse, suoque in hunc mundum adventui aptasse? Omnes clamant,

Turpe senex miles, turpe senilis amor.

Et Sanctus Clemens Alexandrinus lib. 6. Stromatum Theognide continente.

Non juvenis vetulo Conjux est apta Marito.

Et Ovidius.

Quàm malè inæquales veniunt ad aratra juveni,

Tam præmitur magno conjuge junctâ minor.

In quâ tam magnâ tamque evidenti disparitate, hoc adhuc magis foæter, quod in utrisque, idest in Juvenculâ nubente seniculo, & in seniculo ducente juvenulam, est magnum signum incontinentiæ in utrisque.